

V van Vinex

EINDELIJK ZATERDAG

Het is een ware levenskunst, om door de zaterdagdrukte met twee jongens in je benen, een volle winkelwagen duwend de auto terug te vinden.

Het weekende is begonnen. Wat is het ultieme zaterdagochtendgevoel van Toine Heijmans (42)? Foto: Ruime woonkeuken baadt in de ochtendzon; vader leest opgetuinde uit Imps & Elfs aarzelend maar zelfbewust haar schoolrapport naar hem ophoudt. In de achtergrond zweemt een vriendin, gekleed in enkel een dun T-shirt. Twee blonde hoefjes rennen lachend om het betonlook keukeneiland. De geur van badstof. Espresso in een stoere mok.

'Het is onskaliteitsmoment, de zaterdagochtend. Het moment dat we als gezin echt connected zijn, dat al onze grote en kleine levens zich in elkaar vlechten tot een prachtig spinnennet. We hebben geen vast ritueel, maar de zaterdag heeft wel een ritme. Om kwart over zes bukt onze oudste zoon de deur open van de master bedroom en eist drie witte boterhammen met witte chocoladepasta. Mijn lenige vriendin hijst zich opgewekt uit onze paardeharen boxspring, en begleidt onze zoon naar beneden, waar ze aandachtig zijn boterhammen smeert en een mok biologische melk inschenkt, die ze serveert voor de televisie. Mijn oudste zoon kijkt een uur lang Nickelodeon, giet zijn biologische melk dan over het wollen vloerkleed en speelt de tekenfilmmpjes na die hij heeft gezien, heel guittig, door onze jongste zoon met karatetrappen aan te vallen.'

Het is altijd spannend of we de zwemles halen, om acht uur 's ochtends. Eerst weken we de broers los van de televisie en van elkaar en vertellen we ze over het belang van zwemles voor hun ontwikkeling, waarop ze meestal geïng vloekend plaatsnemen in de MPV en zich naar het zwembad laten vervoeren terwijl ze Angry Birds Space spelen op een niegessmokkelde smartphone. Om op tijd te zijn, rijden we om half acht weg; de strategiemakers zijn dan al begonnen met het afzetten van de wegen rond de stad die opnieuw geasfalteerd worden zodat we slalommen, vloekend en naargelopen door woedende wegwerkers om een halve minuut voor acht zwevend het zwembad betreden.

Na de les zijn de jongens moe. Onze dochter is dan ook moe, hoewel ze nog niet veel heeft gedaan en nog naar voetbal moet en naar een verjaardagsfeestje, al is de uitnodiging kwijtgeraakt in de papierstapels die her en der in de woonkeukens zijn ontstaan, als paddestoelen, en al moet er een cadeau gekocht voor iemand van wie we niet weten wie het is. Het is altijd prachtig om te zien hoe mijn dochter over haar eigen schaduw heen springt en uitdrukkelijk toch zelf haar voethalstaat inpakt, nadat ze de inhoud ervan tijdens een woedeaanval over de hardhouten vloer heeft gesmeten.

Onderwijl ontfermt mijn vriendin zich met de jongens over de broodschappen, die ze efficiënt doet in het mega-winkelcentrum langs de snelweg, en waar ze als verrassing voor de lunch nieuwe haring koop bij een stal met een enorme rij ervoor en een pin-autotomaat, zodat ze een half uur voor niets staat te wachten met twee ongeduldig briesende zoons die in haar benen hangen. Het is echt een levenskunst om door de zaterdagdrukte met twee jongens in je benen, een volle winkelwagen duwend de auto terug te vinden op het zinderende parkeerterrein. Dat waarddeer ik enorm aan haar, die passie en dat doorzettingsvermogen.

Tijdens de lunch wordt meestal weinig gezegd aan tafel, iedereen is dan even in zijn eigen wereld verzonken, en maakt zich op voor de tweede helft van de wedstrijd. Omdat er altijd boeken te lazen zijn, gaan we vaak met de tram nog snel even naar de bibliotheek, waar ook allang rijen staan voor terugbrengmachines die nooit werken. Daarna halen we de schoonouders van Schiphol, terug van een babyboomerseisje, en de dochter van het kinderfeestje, vlekken ketchup in haar nieuwe dure tuniek. 's Avonds eten we friet en stoppen de kinderen ons in bed. Daar synchroniseren mijn vriendinnen ik onze digitale agenda's en vallen dan gesloopt in slaap. Ja, de zaterdag is echt bijzonder. Het enige wat ik echt enorm mis op zaterdag, is de maandag.'

Toine Heijmans

Leven

REPORTAGE KINDERDEBAT OVER GELD

Een iPhone als beloning na een goede Cito-uitslag. Normaal of niet? Wat vinden kinderen daar zelf van?

Door Aleid Truijens Foto Ellen Mandemaker

Vee liever liefde

Ouders tijdens het

voor je is. Kinderen zijn niet te vertrouwen.' Uit de zaal klinkt één verontwaardigd geloei.

Braaf of niet, deze kinderen verplaatsen zich volledig in de omstandigheden van hun ouders. Met de stelling 'Ouders moeten minder waardevolle spullen kopen voor hun kind' stemmen ze van harte in.

'Ik zou zo'n dure telefoon mollen of in het water laten vallen,' bekent Jonathon. Waarvoor heb je een iPhone nodig, voor spelletjes?' Je kunt ook ganzenborden.' Toch gaan op de vraag aan de zaal 'Wie van jullie heeft een iPhone?' veel ja-bordjes omhoog.

Met de stelling 'Geld verdienen is belangrijker dan je school afmaken' zijn ze het pertinent oneens. 'Als je meeleeft na school gaat werken, word je vuilnisman,' vreest Louis. 'Ik wil advocaat worden.' Anass ziet 'dat wie diploma's haalt verdient later meer.' Zelfs voor nagelstylist heb je een diploma nodig', weet Anisha. Zelf wil ze sterrenkundige worden. Jasmien vindt een goed salaris later wel belangrijk: '1500 euro per maand of zo.' 'Toch wel netto?', vraagt Chantal Deken. Jasmien is realistischer dan veel deelnemers aan

moeder vragen, maar wat als zij dan maar 5 euro overhoudt voor boodschappen? Dat wil ik niet!'

'Kinderen in arme landen krijgen nooit zakgeld', weet Anny. 'Mijn moeder is alleenstaand. Ik wil geen egoist zijn.' Abdul dikt het drama nog wat aan: 'Als ik meer zakgeld vraag, moeten mijn ouders naar de voedselbank. Ze koken en doen de was. Dat is onbetaalbaar.'

'Wat zijn jullie brave kinderen!', zegt debatleidster Chantal Deken verbaasd. De debaters vallen even stil. Nou, Melissa wil wel toegeven dat ze soms zeurt om een beetje meer, of om mooie kleren. Adnan kan zich voorstellen dat je meer krijgt als je vader een bedrijf heeft. Logisch, vindt hij. 'Maar dat kind mag niet verwend worden.' Freshana knikt heftig. 'Ouders weten wat goed

'Ouders weten wat goed voor je is. Kinderen zijn niet te vertrouwen'

Wat verdient een kind?

Zo'n 85 procent van de kinderen boven de 8 jaar krijgt zakgeld. Een 8-jarige krijgt 1 euro of iets meer per week, wie 10 is gemiddeld € 1,80 en als je 12 bent is het € 3,60. 18-jarigen beuren ongeveer € 8. Lang niet alle ouders geven kleedgeld, slechts 35 procent. Een 12-jarige krijgt gemiddeld € 40 kleedgeld per maand, 18-jarigen moeten cool voor de dag zien te komen voor € 75. Of een baantje nemen natuurlijk. Daarmee verdienen je vanaf je 15de € 2,80 per uur. Wie jonger is kan ook werken. De absolute krantenwijk betaalt ongeveer € 5 per ronde, klusjes in en om het huis € 3,50 per uur en babysitten € 4, maar na middernacht meer. Wie het lief heeft om te onderhandelen, verdient het meest. Volgens het Nibud.

debat: Als ik met mijn Cito-toets havo haal, heb ik wel een mooi cadeau verdient.

een onderzoek dat het Nibud begin dit jaar met *EnVandaag* uitvoerde. Daaruit bleek dat twee van de vijf kinderen tussen 12 en 15 jaar denkt op zijn 35ste meer dan 5.000 euro netto te verdienen. Dat zal straks tegenvallen.

Over één ding zijn de deelnemers het heel erg eens: liefde is het allerbelangrijkste in het leven. Ze vergeten bijna dat ze in de finale van een bloedige battle staan. Lewis: 'Als iemand in je familie ziek is, moet je meteen je baan opzeggen of opleiding stoppen om voor hem te zorgen.'

Freshana hecht meer aan 'een lief desknuffel' dan aan een iPhone. Lewis erft liever 'de ketting van mijn opa' dan kapitaal. 'Liefde komt uit je hart' zegt Abdul plechtig, 'geld niet.'

Aandoenlijk. Waar is het straalver-

ende verschil? De ouders verwachten dat ze op de vraag 'Wat is je droombaan?' massaal fotomodel of profivoetballer zouden antwoorden. Maar nee. De meest genoegensbereopen waren econoom of accountant. Deken merkte dat veel kinderen goed weten wat iets kost: 'De prijs van een auto of Rolex, maar ook van één jaar collegiegeld of de gemiddelde huur van een woning in Amsterdam.'

Natuurlijk, zegt Deken, geven kinderen in zo'n debat soms sociaal wenselijke antwoorden. Maar tijdens de vier lessen die zij en haar collega's op scholen geven vooralgaaand aan de battle, merkt ze ook dat ze

door de discussie beter gaan nadenken. 'Wij leren ze dichtbij hun eigen situatie te blijven en naar elkaar te luisteren. Zo leer je vergelijken, en kiezen tussen standpunten.'

Uit het Scholierenonderzoek van het Nibud bleek dat jongeren van 12 tot 18 jaar in 2011 minder te besteden hadden: gemiddeld 103 euro per maand - zakgeld, kleedgeld en zelfverdiend geld - tegen 144 euro in 2010. Vooral inkosten uit baantjes liepen terug, maar schoolieren kregen ook minder van hun ouders. De trend is dat meer ouders ervoor kiezen alles voor hun kind zelf te betalen in plaats van zak- of kleedgeld te geven.

Dat vinden ze bij het Nibud jammer. Bij dit kenniscentrum op het gebied van huishoudfinancien herstelt de gedachte dat je kinderen verantwoordelijkheid hebben voor hun financiën.

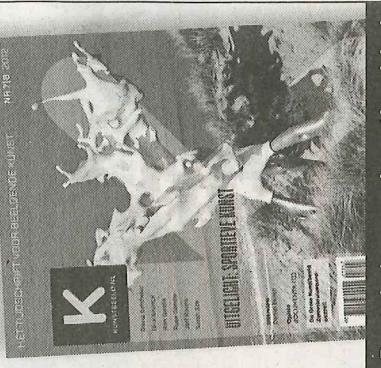
'Liefde komt uit je hart', zegt Abdul plechtig, 'geld niet'

woordelijk moet maken voor 'eigen' geld. 'Zakgeld is leergeld', vindt Anass. 'Al vanaf 6 jaar kun je een beetje zakgeld gebruiken. Daarnaast kun je kinderen wel iets extra's geven als ze klusjes doen; zo leren ze dat je met werk geld verdient.' Ze vindt het onwenselijk dat ouders geld gebruiken om te belonen of te straffen, of om prestaties af te dwingen.

En dat gebeurt nu juist bij de deelnemers aan de debatbattle thuis volop: en de kinderen vinden het doodnormaal. Kom zeg, voor wat hoort wat: 'Als ik met mijn Cito-toets havo haal, heb ik wel een mooi cadeau verdient', meent Oualid. Abdul ziet de iPhone al voor zich die hij mag kopen als hij een havo/two-advies krijgt. Maar nu grijpt rapper Nega, een van de juryleden, in. Hij heeft een dochtertje, en hij zal haar later, zegt hij, nooit geld geven voor haar Cito-toets. 'Ook niet als ze vwo haalt?' vraagt Fariq ongelovig. 'Nee', zegt Nega. 'Je best doen op school is normaal. Mijn dochter gaat veel liefde krijgen. Geen geld.' De kinderen knikken beschaamd. Dat vonden zij daarnet ook nog.

Voorzitter Sywert van Lienden schrijdt met gepaste ernst de zaal in,

Het zomernummer is uit!

Bestel via www.kunstbeeld.nl